

nævnte Lov af 1853. Jeg behøver derhos næppe at erindre om, at Loven af 1853 var en ligesvem Erstatningslov, og ikke nogen Forordningslov. Jeg erkjender Vanstfeligheden ved nu at faae fuldstændig gjort Rede for de præstereede Kjørslers Antal og Bestaffenhed, men jeg kan paa ingen Maade erkjende, at denne Vanstfelighed skulde være større nu ved det af mig forelagte Lovforslag end den Vanstfelighed, der var tilstede, da man efter Loven af 7de September 1853 skulde opgjøre samtlige de Kjørslere, der vare præstereede i Aarene fra 1848 til 1851.

Den ærede 1ste Landsthingsmand for 8de Kreds (Bonne) fremhævede allerede paa Sagens nuværende Trin adskillige Mangler ved Lovforslaget. Jeg troer ikke, at der, forsaavidt Thinget fremmer dette Lovforslag, vil fattes Leilighed til senere at komme til at drøfte dets Enkeltheder, og jeg skal derfor blot i Anledning af det ærede Medlems Bemærkning om Uvdeligheden af Affattelsen af Lovforslagets § 2 a. om Reiseægterne, en Affattelse, som er ganske stemmende med den oprindelige, gjøre ovmærksom paa, at det jo i selve § 2 a. udtrykkeligt er udtalt, at enhver Reise, der er længere end 2 Mile, skal regnes for en fuld Dag, og at der altsaa ikke vel vil kunne være Tvivl om, hvad der skal betragtes som en fuld Dags Reise. Iøvrigt erkjender jeg, at Meget kunde tale for at beregne Reiseægterne ikke efter hele og halve Dage, men efter det samme eller et lignende Maal som det, hvorefter de beregnedes i Loven af 17de November 1865, med Hensyn til Kjørslerne for den fiendtlige Armee, nemlig pr. Mil udover en vis Afstand. Jeg har imidlertid søgt ved Affattelsen af dette Lovforslag saavidt som muligt at følge Loven af 7de September 1853, og dette er Grunden til, at den omtalte Bestemmelse findes i Forslagets § 2 a.

Schmann: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Schmann: Ja, den skal blive ganske kort, idet den kun skal gaae ud paa, at min forrige

Udtalelse formeentlig aldeles klart viste, at jeg paa ingen Maade henvendte den til den ærede Indenrigsminister, og det naturligtvis saa meget mindre, som det ikke var mig ubekendt, at det Princip, som giver denne Sag en ganske særegen Betydning, er indkommet i Lovforslaget imod hans Villie, hvorfor jeg heller ikke har næret mindste Tvivl om, at den ærede Minister i alt Fald vilde være behjælpelig til at skaffe det ud igjen. Naar jeg ved min Udtalelse var noget bevæget, hvad jeg ikke kan nægte, og hvad det ogsaa vilde være forgjæves at følge, saa var det, fordi min Tanke gif meget videre, idet den nemlig var rettet paa — hvad jeg ogsaa nævnte —, at dette Spørgsmaal overhovedet kunde være kommet frem. Jeg skal hertil knytte den anden Bemærkning, at man i 1853, da man vedtog en lignende Erstatning, troede, at man stod ved det Punkt, at Alt da var klappet og klart, og at man altsaa gjerne kunde holde et saadant lille Efterstæt af gjensidig Smødekommen og Belvillie. Men denne Tanke og Tro er det umuligt for nogen Dansk nu at kunne nære.

Nielsen: Ja, jeg skal heller ikke nægte, at jeg ikke staaer ligeoverfor dette Lovforslag med nogen meget glad Følelse. Jeg skal ikke nægte, at jeg skulde have fundet mig mere tilfredsstillt, hvis det ikke havde foreligget. Jeg skal ikke nægte, at jeg vilde have været glad ved, om Spørgsmaalene om Krigsskadeserstatning og Godtgjørelse i Anledning af Krigen havde været endte, efterat den saa meget omfattende Krigsskadeserstatningslov, vanstfelig i sin Tilbliven og vanstfelig i sin Gjennemførelse, er bragt til Ende. Men Loven foreligger nu, og uagtet min Anskuelse med Hensyn til dens Tilstedekommen er, som jeg har udtalt, skal jeg paa ingen Maade mistkiende Fremlæggelsen fra Regjeringens Side efter de Foranledninger, der dertil have været den givne. Hovedspørgsmaalet, som nu vil foreligge, vil vel egentlig være om Lovens Modtagelse i det Hele, men jeg troer dog, at det, navnlig efter de Udtalelser, der ere komne fra et andet æret Medlem, og efter det Standpunkt, som Ministeren har indtaget, og som det efter hans Udtalelser i det andet Thing maatte forudsættes, at han vilde